

Chương 451: Thảm Hoạ Cổng (5) - Airi

(Số từ: 3300)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

15:08 PM 03/06/2023

Quần đảo Edina ban đầu là một quốc đảo xa xôi tách biệt với hệ thống Cổng dịch chuyển thông thường kết nối toàn bộ lục địa.

Có những Cổng dịch chuyển nhỏ nối các hòn đảo của quần đảo, nhưng chúng không đến được lục địa.

Do đặc điểm của các cổng lớn hơn khiến những con quái vật lớn hơn xuất hiện trong các sự cố cổng, quy mô của các sự cố cổng trong khu vực chắc chắn sẽ nhỏ hơn so với các khu vực khác.

Tuy nhiên, đó chỉ là tương đối.

-Krrrrrrrr.

Họ có thể xử lý những con quái vật trông quen thuộc giống như những con chó hoang nhỏ.

-Kiriririk.

Tuy nhiên, cũng có những sinh vật kỳ cục với hàng chục cánh tay và hàng chục nhãn cầu gắn trên mỗi cánh tay.

Bản thân việc nhìn thấy những con quái vật như vậy đã rất kinh hoàng, và khi hàng chục cánh tay đó chạm vào và giết chết tất cả mọi người, người dân thường cũng như binh lính không còn lựa chọn nào khác ngoài việc hoảng sợ bỏ chạy.

Chúng xuất hiện từ hư không.

Khi những con quái vật không thể miêu tả bằng bất cứ thứ gì ngoài sự kỳ quái bắt đầu tràn ra khỏi Cổng dịch chuyển, mọi người không còn lựa chọn nào khác ngoài việc chạy trốn, bất kể họ là binh lính hay thường dân.

Khu vực xung quanh Cổng dịch chuyển nhanh chóng trở thành một cuộc tắm máu, và những con quái vật phun lửa đốt cháy các tòa nhà. Ngay lập tức, thành phố cảng chính của Quần đảo Edina, Lazark, tràn ngập sự hỗn loạn và la hét.

*Thud! Thump!!

"Cái này là cái gì...?!"

Nữ hoàng Succubus Airi nghiêng rằng khi cô đâm và giết quái vật bằng một cây giáo sắt, vẫn quan sát những con phổ đông đúc ngày càng nhiều quái vật hơn.

Vì cô ấy không có lý do gì để có vũ khí nên cây giáo sắt mà cô ấy đang cầm thuộc về một lính canh đã chết.

Đã nhìn thấy nhiều ma thú và quái thú do bản chất hỗn hợp của Ma tộc, Airi đã quen thuộc với những sinh vật như vậy.

Tuy nhiên, những con quái vật xuất hiện bây giờ là sự pha trộn giữa những con giống như những con thú ma thuật hiện có và những con đơn giản là quá kỳ cục để được coi là sinh vật sống.

Các lính canh đã mất tinh thần trước sự xuất hiện kinh hoàng của lũ quái vật.

Mặc dù họ đã mất bình tĩnh, nhưng Airi đã có kinh nghiệm chiến đấu, và những Succubus khác dưới sự chỉ huy của cô ấy sẽ có thể chiến đấu chống lại

những con quái vật đang tới, miễn là Airi giữ được sự tỉnh táo của mình.

Bắt đầu từ quán rượu, chủ sở hữu và nhân viên của Angel Capital, người đã bị buộc tội hút máu người dân, là những người duy nhất cảm vũ khí và giữ được sự tỉnh táo trong tình huống mà ngay cả những người bảo vệ cũng đang chạy trốn.

Angel Capital giống như ngôi đền lớn của Airi đã trở thành nơi ẩn náu tạm thời cho những người không thể tìm được nơi trốn thoát.

Núp sau các Succubi, mọi người chứng kiến người đứng đầu tóc hồng của công ty cho vay nặng lãi dùng giáo sắt đâm quái vật, đánh chết chúng và thậm chí xé xác chúng bằng tay không.

-Airi...?

-Cô ấy đánh giỏi thế này à...?

-Cô ấy như một con quái vật...

Vô số người tụ tập bên trong lối vào của Angel Capital, khuôn mặt họ tái nhợt khi nhìn Airi bằng

cách nào đó giết những con quái vật mà ngay cả những người bảo vệ cũng sợ hãi và bỏ chạy.

Cho dù sừng của cô ấy có bị gãy như thế nào đi chăng nữa thì [sức mạnh thể chất] của Airi vẫn không thể so sánh được với người bình thường.

Giữa thảm họa bất ngờ xảy ra khi đang cố gắng nuốt chửng đảo Edina, cô thấy mình rơi vào tình thế phải bảo vệ thân chủ và con mồi lâu dài của mình.

Thảm họa bất ngờ.

*Krrrrrr

Khi các tòa nhà đang cháy sụp đổ và những người chạy trốn bị nghiền nát dưới đồng đổ nát, Airi kinh ngạc chứng kiến.

"Những người lính đang làm gì?"

Airi lo lắng lắm lắm, nhưng cô ấy cũng phát ốm khi nhìn thấy lũ quái vật.

Đảo Edina là một nơi xa xôi giữa những nơi xa xôi.

Những người có kỹ năng xuất chúng hoặc tài năng đặc biệt nuôi dưỡng những giấc mơ lớn và rời khỏi lục địa.

Dù không phải ai ở lại đảo cũng kém cỏi, nhưng khó mong họ có thể nghiên cứu bảo vệ người dân trong cơn hoạn nạn bất ngờ như vậy.

Có bao nhiêu người lính đã ở đó trên hòn đảo nhỏ này. Trong số đó, bao nhiêu là hiệp sĩ và bao nhiêu người trong số họ có khả năng [Tăng cường sức mạnh ma thuật]? Có bao nhiêu pháp sư ở đó? Nếu ai đó có khả năng [Tăng cường sức mạnh ma thuật], họ sẽ được coi là những người ưu tú của hòn đảo, và nếu họ còn trẻ và có thể thực hiện [Tăng cường sức mạnh ma thuật], họ sẽ rời lục địa với những giấc mơ còn vĩ đại hơn.

Airi không biết tình huống này bắt đầu từ đâu.

Cô chỉ nghe từ những người chạy trốn rằng quái vật đang ra khỏi cổng dịch chuyển.

Điều này chỉ xảy ra ở Lazark, hay nó xảy ra trên khắp hòn đảo, hay nó bao trùm toàn bộ lục địa?

Không ai biết trừ khi họ được nghe trực tiếp từ Ma Vương.

"Hừ!"

Airi đâm vào miệng một con gấu hai đầu đang tấn công cô bằng một ngọn giáo, và với thanh trường kiếm đeo ở thắt lưng, cô đâm chiếc đầu còn lại từ hộp sọ, giết chết nó ngay lập tức. Cô thở nặng nề.

"Hừ... Hừ..."

Không có cách nào để biết khi nào lũ quái vật sẽ ngừng tràn vào.

Airi nhìn những xác chết nằm rải rác trên đường phố và cảnh tượng thêm từng người một.

Cô ghét con người.

Cô mong muốn sự hủy diệt của loài người.

-Gầm gừ!

Nhưng khi một con thần lằn khổng lồ, gần như lấp đầy con hẻm, vung đuôi và hất bay mọi người, Airi mở to mắt.

Con người thật đáng ghét.

Về lâu dài, cô ước loài người sẽ tuyệt chủng.

Nhưng điều này có được phép không?

Vì một thảm họa mà không có chiến tranh, không có lý do.

Những thường dân bình thường, những người chưa bao giờ biết đến bất cứ điều gì giống như một cuộc chiến trong cuộc sống của họ.

Họ có nên chết như thế này, như thế họ không phải là rác rưởi?

Mặc dù cô ấy đã sống bằng cách hủy hoại cuộc sống của mọi người, Airi không thể không biết rằng có một số người xứng đáng được yêu thương.

Một số người đánh cược vận may gia đình của họ chỉ trong một đêm, và những người khác chơi với số tiền họ vay từ thủ đô.

Nhưng.

Cô đã từng thấy những người thực sự cần tiền nhưng số tiền họ cần lại quá tầm thường.

Airi đã nhìn thấy những người quá nghèo để trở thành khách hàng của mình.

Cô đã từng chứng kiến một cậu bé xin được cho mượn mười đồng bạc vì mẹ cậu bị ốm, hứa sẽ trả nợ khi cậu lớn lên.

Cô đã nhìn thấy những đứa trẻ phải nhịn đói thức ăn vì anh chị em của chúng đang chết đói ở nhà.

Có vô số thủy thủ chết đói vì không đủ tiền mua một bữa ăn.

Cô không nghĩ mình làm vậy vì lòng thương hại.

Nó chỉ là quá tầm thường, quá tầm thường.

Đã có lúc cô cho mượn một vài đồng xu bạc với lời hứa hóm hỉnh sẽ trả lại sau.

Chắc chắn đã có những trường hợp như vậy.

Và cô đã thấy những khoản nợ không đáng kể như vậy, mà cô đã quên ngay khi chúng được đưa ra, được hoàn trả vài ngày sau đó.

Cô đã nhận được gấp đôi số xu bạc với một nụ cười ngây thơ, biết ơn, từ những người đã gõ cửa Angel Capital, nói rằng họ đã định trả nợ khi trưởng thành, nhưng giờ sẽ làm như vậy.

Đã có lúc cô ôm chặt lấy một đứa trẻ dễ thương như vậy mà không hề hay biết.

Mặc dù cô ấy nghĩ mình không nên làm điều này với con người.

Đó chỉ là một sự thừa nhận nhỏ.

Điều đó thật tầm thường đối với cô ấy, người đang xử lý một số tiền lớn như vậy.

KHÔNG.

Bởi vì cô ấy không bao giờ biết khi nào cái nhìn của công chúng về nhóm của cô ấy là hám tiền và bị ám ảnh bởi tiền sẽ trở thành mũi giáo đâm.

Coi nó như một dự án quan hệ công chúng và chính trị để chống lại điều đó.

Cô bắt đầu dự án cho vay không lãi suất dành cho những đứa trẻ chết đói và những gia đình mất cha vì bão.

Mặc dù nó được gọi là một khoản vay, Airi không có ý định lấy lại số tiền, vì vậy nó thực tế là một khoản quyên góp. Cho những người không có khả

năng trả nợ vay tiền tương đương với việc làm từ thiện trừ khi nó nhằm mục đích kiểm soát họ.

Đối với những người lớn ở Lazark, Airi là ác quỷ.

Nhưng với bọn trẻ, Airi là một thiên thần.

Airi là ác quỷ đối với một số người và là thiên thần đối với những người khác, theo tên của Angel Capital, được thành lập với ý định xấu xa tràn ngập.

Cô không thể chịu đựng được những cuộc đấu tranh nhỏ nhặt và tầm thường của những đứa trẻ.

Những đứa trẻ đó đã chết trên đường phố.

*Thud! Crack!

Với những tiếng hét ngắn, chúng bị nghiền nát, xé nát và tan tành.

"Ah... Ahh..."

Nếu cô ấy rời khỏi nơi này, những người phía sau cô ấy, bao gồm cả nhân viên và những người ở nơi ẩn náu, đều sẽ chết.

Cô không thể rời vị trí của mình để chuẩn bị cho tình huống này, kể cả với lũ trẻ.

Đó là lý do tại sao Airi chỉ có thể nhìn những cuộc đấu tranh nhỏ bé đang hấp hối với đôi mắt mở to. Airi cảm thấy như thể cô ấy sẽ khóc ra máu lần đầu tiên trong đời.

Khi Lâu đài Ma vương sụp đổ, và cô ấy bị xiềng xích và kéo lê bởi con người, cô ấy đã mong muốn sự sụp đổ của loài người.

Nhưng giờ đây, Airi có cảm giác như cô ấy sẽ khóc ra máu, nhìn những đứa trẻ loài người chết đi, không phải với tư cách là một con quỷ mà là một con người.

Quái vật đổ ra đường.

Có những con nhỏ hơn, kích thước của những con chó hoang, nhưng cũng có những con quái vật to lớn rõ ràng, giống như những con thần lằn khổng lồ, băng qua đường và tiến lại gần.

Chiếc sừng gãy luôn mang đến cho cô sự đau khổ.

Nhưng có khi nào chiếc sừng bị gãy của cô lại đau như hôm nay không?

Già như tôi có sức mạnh.

-Chị ơi!

Chạy qua đường, đưa trẻ tuyệt vọng gọi tôi. Tôi có thể chạy đến chỗ em ấy và bảo vệ khỏi con thần lẩn không lồ nếu tôi có sức mạnh.

Cậu bé từng nói với tôi rằng cậu cần tiền mua thuốc cho mẹ.

Tôi sẽ không phải quay lưng lại với cậu ấy.

KHÔNG! Tôi không thể quay lưng lại với cậu ấy.

“Boss!”

“Cô không thể đi!”

Airi, mất hết lý trí, lao xuống cầu thang và chạy về phía cậu bé.

Sau khi Ma giới sụp đổ, Airi sống để tiêu diệt một thứ gì đó.

Tuy nhiên, sức mạnh hủy diệt thứ mà cô tìm kiếm.

Một trong những quy tắc tạo nên xã hội.

Thủ đô.

Trong tình huống này.

Vào thời điểm này, khi nền tảng của xã hội đang sụp đổ.

Trong tình huống này, nơi mà tất cả các quy tắc đang bị phá vỡ.

Không ai có thể bảo vệ bất cứ điều gì với sức mạnh dựa trên các quy tắc, thủ đô.

Vô số vốn không thể vượt qua bạo lực trước mặt họ.

Chỉ với cơ thể của họ.

Chỉ thông qua hành động.

Một cái gì đó có thể bị phá hủy hoặc một cái gì đó có thể được bảo vệ.

Airi chạy với cơ thể của mình và thô bạo ôm lấy cậu bé đang chạy bằng cánh tay trái của mình.

“Chị ơi! Chị... Hức hức, hức!”

“Chị sẽ... Chị sẽ bảo vệ em...”

Giữ lấy cậu bé, Airi nhìn thấy con thằn lằn khổng lồ đang há to miệng.

Cây giáo sắt mà Airi cầm trên tay phải ngắn hơn miệng của con quái vật.

Nó sẽ bị nuốt chửng ngay khi cô cố đâm nó.

Đã quá muộn để lùi lại.

Một con quỷ, cố gắng tiêu diệt loài người, cuối cùng lại bảo vệ một cậu bé khỏi một con quái vật vô danh.

Đây không phải là điều Valier muốn.

Giữ lấy cậu bé đang bám chặt lấy mình, Airi nhắm ngọn giáo của mình vào con quái vật đang lao về phía cô.

'Valier...'

Gửi người bạn thời thơ ấu của cô, người đã không ở đây.

Đối với chàng trai mà cô thừa nhận là chúa tể của mình.

Cuối cùng, cô ấy có thể không giúp gì cả không?

'Tôi xin lỗi.'

Ngay khi cô ấy nghĩ vậy và chuẩn bị đâm cây giáo của mình, vào lúc đó.

*Pat!

Như thể thời gian trôi chậm lại, Airi nhìn thấy một cô gái với mái tóc thắt bím xuất hiện trước mặt mình.

Như thể có những hình xăm màu xanh trên khắp cơ thể, cô gái đột nhiên xuất hiện và đưa cả hai tay ra.

*Zzzzz!

-Kwaaargh!

Con thần lẩn, đập mặt vào kết giới màu xanh lam, hét lên một tiếng và lùi lại vài bước.

Chuyện gì đã xảy ra?

Một pháp sư không rõ danh tính đã xuất hiện và cứu cô.

“Cô có ổn không?”

Trước khi cô có thể trả lời câu hỏi của cô gái, Airi đã nhìn thấy nó.

Hình dạng con người của Valier nhảy từ trên trời xuống.

*Vút!

Và đâm chính xác thanh kiếm của Thần Chiến Tranh Alsbringer vào đầu con thần lằn.

*Bùm!

Sau đó, viên đá quý quanh cổ Valier phát ra ánh sáng đỏ, và con thần lằn chìm trong biển lửa và bị thiêu rụi.

“Va...lier?”

Airi đã nhìn thấy nó.

Giật mình trước sự xuất hiện đột ngột của Valier trông giống con người, Airi không còn lựa chọn nào khác ngoài việc chứng kiến một cảnh tượng thậm chí còn đáng kinh ngạc hơn.

*Krrrr! Krrrr!

Không biết từ đâu, bóng tối bao trùm bầu trời và sấm sét bắt đầu trút xuống.

*ZAP! ZAP!

Hàng chục lần mỗi giây.

*Rầm!

Như thể nhắm vào những con quái vật tràn ngập trên đường phố, tia sét lóe lên, khiến những con quái vật ngã xuống hoặc phát nổ khi chúng bị trúng những tia sét.

"Chuyện gì... đang xảy ra...?"

Như thể sự cứu rỗi của thần thánh đã được gửi đến để giải quyết thảm họa này, và tia sét đã quét sạch những con quái vật tràn ngập trên đường phố.

Khi quay đầu lại, Airi có thể nhìn thấy một cô gái tóc vàng, tóc ngắn đang phát ra những luồng điện màu xanh lam từ cơ thể cô ấy.

*Krrrack!

Cô cũng nghe thấy một tiếng gầm giận dữ từ xa.

"Có vẻ như Eleris đã trông coi cánh cổng."

Valier rút kiếm và đi về phía Airi, cùng với một cô gái với mái tóc thắt bím.

"Valier...? Làm sao cậu...?"

"Chúng ta hãy nói chuyện sau khi chúng ta dọn sạch nó."

Trong khi Airi ngạc nhiên, cậu bé mà cô ấy vừa cứu cũng tròn xoe mắt.

Cứ như thể một thảm họa có thể hủy diệt cả thế giới đột nhiên bị vô hiệu hóa bởi một ai đó sử dụng tia sét.

"Harriet, em có thể lo việc giải cứu Nữ công tước được không? Em có nhớ cô ấy ở đâu không?"

"Vâng."

"Nó ở ngoại ô thành phố, nên có lẽ vẫn chưa có quái vật nào ở đó, nhưng chúng ta nên nhanh lên. Liana và các Chúa tể ma cà rồng sẽ xử lý mọi việc ở đây."

"Hiểu rồi."

Khi cô gái tên Harriet kích hoạt lại những hình xăm màu xanh trên cơ thể mình, cô ấy biến mất trong một loạt các lần [dịch chuyển tức thời], để lại Airi ngây người nhìn.

Valier nhìn Airi, người đang ôm một cậu bé.

Airi không thể không đóng băng dưới cái nhìn của Valier.

Xây dựng lại Ma giới và trả thù loài người.

Cô ấy nghĩ rằng mình đã bị loại khỏi tư cách là cấp dưới của Valier vì cố gắng cứu một cậu bé khi hợp tác với anh ta.

Anh nên thất vọng.

Khi Airi đứng đó, không thể di chuyển, Valier xoa đầu cậu bé mà không nói một lời.

Như thể anh ta mừng vì cậu bé còn sống.

Anh không cười, và vẻ mặt anh trống rỗng.

Nhưng anh ta dường như không phàn nàn gì về sự sống sót của cậu bé hay hành động của Airi.

"Cô có thể nhìn thấy cô ấy?"

Valier chỉ vào cô gái vẫn đang triệu hồi tia sét, cơ thể cô ấy được bao phủ bởi ánh sáng phát quang màu xanh lam.

"Hả? Ah..."

"Cô ấy sẽ xử lý mọi thứ xung quanh đây."

Như muốn nói rằng anh ta sẽ chăm sóc những nơi mà cô gái không thể nhìn thấy, anh ta triệu hồi Alsbringer bằng tay phải của mình.

*SWOOSH!

Valier nhìn những con quái vật tràn vào từ một con hẻm, và ngay lập tức, ngọn lửa thiêu rụi tất cả.

*Gasp!

*Grrr!

Ở đằng xa, trong một con hẻm xa xôi nào đó, họ cũng có thể nhìn thấy một ánh sáng thần thánh đang nhấp nháy.

"Chúng ta nói chuyện sau. Tôi đi đây."

"Ờ, ừm..."

Khi Valier lao qua các con phố và biến mất, Airi gục xuống đất, tay vẫn ôm cậu bé.

"Chị ơi... Chúng ta... Chúng ta còn sống không...?"

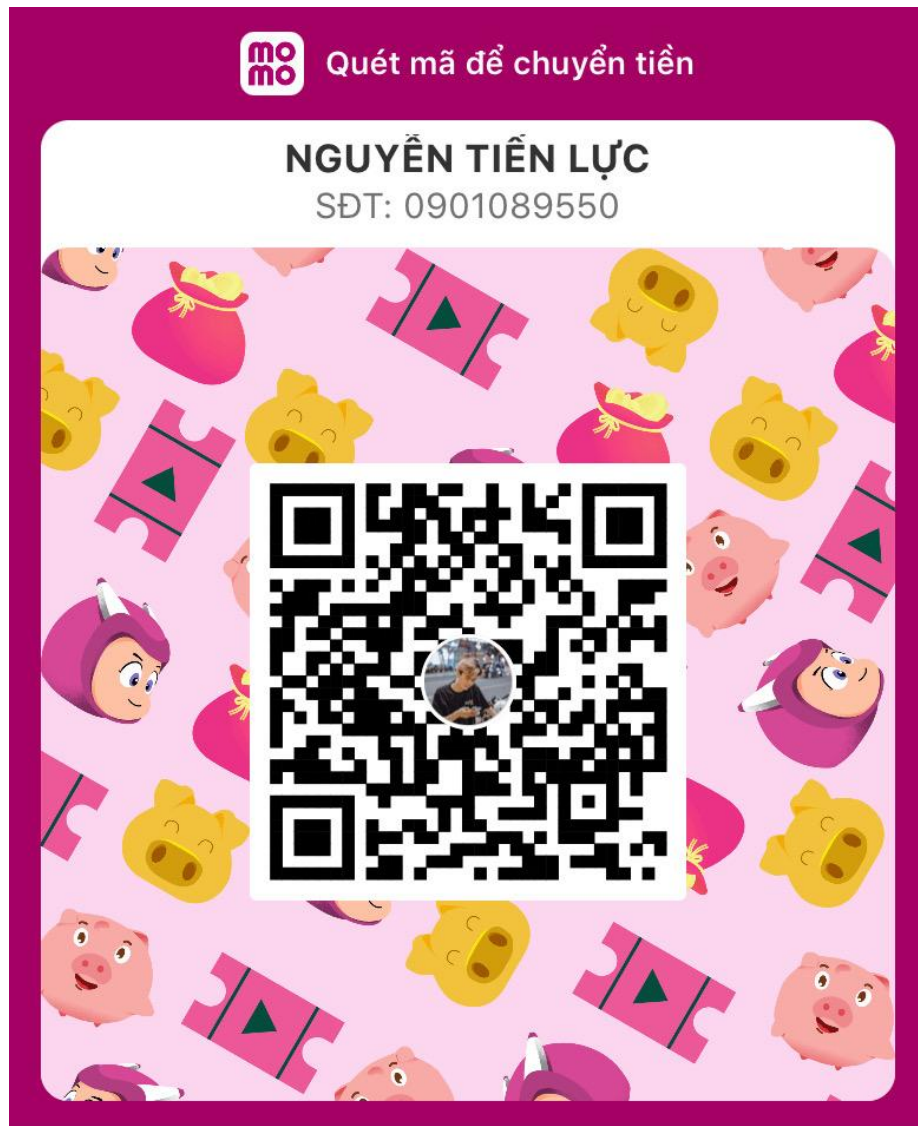
Một cậu bé sợ hãi run rẩy ôm lấy cổ mình, trong khi Airi, cũng tái nhợt, cẩn thận vỗ lưng cậu bé.

"Ừm... hình như là vậy..."

Thật khó hiểu tại sao Valier đột nhiên xuất hiện.

Anh ta không đến một mình mà mang theo một nhóm người có khả năng giải quyết tình hình.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)



Thanks For Reading